การประเมินประสิทธิภาพการสอนของครูในรรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7

บทคัดย่อ ของ ภิญฺรณู แก่งศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
พฤษภาคม 2537

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อหาเกณฑ์ปกติประสิทธิภาพการสอนของครูใน รรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการสอนของครูระหว่าง จังหวัดพิษณุโลก กาแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์ และระหว่างครูในรรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ศึกษาความคิดเห็นของ ครูผู้สอนและผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีต่อการประเมินประสิทธิภาพการสอน โดย ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินประสิทธิภาพการสอนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ บรรจุ ข้อคำถาม 55 ข้อ ที่ครอบคลุมคุณลักษณะ 6 ด้าน คือ บุคลิก<mark>ลักษณะของครู ความสามารถ</mark> ทางวิชาการ เจตคติของครูต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ความสัมพันธ์กับนักเรียน วิธีการสอน และ การวัดและประเมินผล มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9516 มีค่าความตรงตามสภาพ 0.8945 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมินได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการ ศึกษา 7 จำนวน 612 คน ประเมินการสอนของตนเอง และสร้างแบบสอบถามเป็นแบบให้ แสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย บรรจุข้อคาถามจานวน 46 ข้อ ที่ครอบคลุมตัวแปร 4 ด้าน คือความคิดเห็นทั่วไป วัตถุประสงค์ของการประเมิน ตัวแปรที่ควรประเมิน และบุคคล ที่ควรเป็นผู้ประเมิน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8725 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูผู้สอนที่ประเมินประสิทธิภาพการสอนของตนเองและผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 106 คน ผลของการตอบแบบประเมินและแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นามาตรวจให้คะแนน แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรัตยการคำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐาน แจกแจงความถี่ หาตาแหน่งเปอร์เซ็นใหล่ หาคะแนนที่แบบปกติ (Normalized T-score) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบพหูคูณด้วยวิธี ของนิวแมน-คูลส่ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหาร รรงเรียน รดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และทดสอบด้วยใคสแควร์ ผลการวิจัยสรุบได้ดังนี้

เกณฑ์ปกติประสิทธิภาพการสอนของครูในรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการ
 ศึกษา 7 มีค่าระหว่าง 223.36 ถึง 227.30 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีคะแนน ที่แบบบกติ ระหว่าง 18.45 ถึง 81.55

- 2. ครูผู้สอนรงเรียนมีธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุสลก กาแพงเพชร ตาก
  นครสวรศ์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุเขทัย และอุตรดิตถ์ มีประสิทธิภาพการสอนแตกต่างกัน
  อย่างมีนัยสาคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทาการทดสอบพหุคูณ พบว่าครูในจังหวัดกาแพงเพชร
  ตาก และนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพการสอนแตกต่างกับครูในจังหวัดเพชรบูรณ์อย่างมีนัยสาคัญ
  ทางสถิติที่ระดับ .05 เดยที่ครูในจังหวัดกาแพงเพชร ตาก และนครสวรรค์ มีคะแนนเฉสี่ย
  ของประสิทธิภาพการสอนสูงกว่าครูในจังหวัดเพชรบูรณ์ สาหรับครูมัธยมศึกษาในโรงเรียน
  ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีประสิทธิภาพการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสาคัญ
  ทางสถิติ
- 3. ครูผู้สอนและผู้บริหารรรงเรียนมัธยมศึกษามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยว
  กับการประเมินประสิทธิภาพการสอน โดยเห็นว่าการประเมินการสอนมีประโยชน์ เพื่อใช้
  ในการปรับปรุงการสอน และการบริหารการเรียนการสอนให้เหมาะสม ตัวแปรที่ควรใช้ใน
  การประเมินได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอุทิศตนต่อการปฏิบัติงาน ความรู้
  เกี่ยวกับหลักสูตร การปฏิบัติงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิธีการวัดและการ
  ประเมินผลของครู การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความครบถ้วนสมบูรฝ์
  ของเนื้อหาสาระของวิชาที่สอน และบุคคลที่ควรเป็นผู้ประเมิน ได้แก่ ตัวครูผู้สอนเอง
  หัวหน้าหมวด เพื่อนครูในหมวดวิชาเดียวกัน และผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

THE EVALUATION OF TEACHERS' TEACHING EFFICIENCY IN THE SECONDARY SCHOOLS, EDUCATION REGION 7

AN ABSTRACT

BY

PINYO KANGSIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education Degree

in Educational Measurement

at Naresuan University

May 1994

The purposes of this research were in the first place to search for the normal criteria efficiency of secondary school teachers under the Secondary Educational Office in Education Region 7, secondly to compare the teachers' efficiency among the different sizes of schools: large, medium, small and different provinces, namely, Phitsanulok, Khampaengpet, Tak, Nakhonsawan, Phichit, Phetchabun, Sukhothai and Uttaradit, and finally to study the opinions of teachers and administrators towards the evaluation of teaching efficiency. The instruments used in this research were self-evaluation of teaching efficiency and the opinion questionnaire.

The 55-items teaching efficiency rating scale test was including 6 qualifications. They were teachers' personality, academic ability, instructors' attitude, teachers attitude toward students and instructors' subject, relationship between teachers and students, ways of teaching and measurement including evaluation. Its reliability computed by using coefficient Cronbach, alpha was 0.9516 and its concurrent validity was 0.8725. The sample who answered this test were 612 teachers from 53 schools. The data were analyzed by mean, standard deviation, frequency, normalized T-score, one-way ANOVA and multiple comparisons by Newman-Keuls' method. The yes-no opinion questionnaire consisted of 4 variables; general opinion, the objectives of evaluation, all variables that should be evaluated, and person who should be evaluators. Its reliability was 0.8725. The sample who answered this questionnaire were teachers and administrators. The statistics that analyzed this questionnaire

were frequency, percentage and Chi square test. The results were as follows:

- 1. The local norm of teachers' efficiency in Education
  Region 7 were between 223.36 and 227.30 at the 95 % confidence
  interval level and normalyzed T-score were between 18.45 and 81.55
- 2. The efficiency of teachers from Phitsanulok, Khampaengpet, Tak, Nakhonsawan, Phichit, Phetchabun, Sukhothai and Uttaradit were statistically significant different at the .05 level. There was a significant difference at the .05 on teachers' efficiency between the teachers in Khampaengpet and Phetchaboon, Tak and Phetchabun, Nakhonsawan and Phetchabun. There were no statistically significant differences among teachers in different school sizes. They were large, medium and small.
- 3. For instructors and administrators opinions, There were no statistically significant differences toward the evaluation of teaching efficiency. They agreed that teaching evaluation was useful for their teaching improvement. The variables that should be evaluated were the subject activity and organization, the working devotion, curriculum knowledge, the teachers' performance, students' achievement, teachers' evaluation and measurement, instructional materials application, extracurriculum activities, and subject matter validity. These who should be the evaluators were teachers themself, the head department, the teachers' colleagues in the same department and the academic affairs assistant.